

TOR:s yttranden

TOR:s yttrande angående förenklad uppgiftsskyldighet enligt 37 § 2 mom. TF

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över en inom finansdepartementet upprättad promemoria angående uppgiftsskyldigheten enligt 37 § 2 mom. tredje stycket taxeringsförordningen beträffande vissa traktamentsersättningar m. m. (Stencil Fi 1966:6), får förbundet anföra följande.

Förslaget avser att förenkla uppgiftsskyldigheten beträffande traktamenten för vissa arbetsgivare och därigenom även de hos dessa arbetsgivare anställas redovisning av erhållna traktamenten. Med hänsyn härtill och till att förslaget därjämte får anses utgöra ett ytterligare steg mot utjämning av skillnaden i beskattningshänseende beträffande traktamenten i allmän och enskild tjänst anser sig förbundet kunna tillstyrka förslagets genomförande. Förbundet förutsätter därvid, att förste taxeringsintendentens tillståndsgivning i här avsedda fall sker efter noggrann prövning.

Förbundet ifrågasätter emellertid, om inte den föreslagna tiden för ansökan om tillstånd (senast den 31 december året före taxeringsåret) är alltför kort för noggrann prövning av ansökningarna och tillståndsgivning. Kontrolluppgifterna skall ju avlämnas under januari månad taxeringsåret och det synes därför mera ändamålsenligt, att tidpunkten tillbakaflyttas något, förslagsvis till senast den 30 november året före taxeringsåret. Även för arbetsgivare, som här kan ifrågakomma, torde det vara fördelaktigt om

tillståndet i förekommande fall erhålles före taxeringsårets ingång, då därigenom kontrolluppgifternas färdigställande kan påbörjas tidigare.

TOR:s yttrande angående villabeskattningen

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över Villabeskattningsutredningens betänkande "Reviderad schablon för villabeskattningen m. m." (Stencil Fi 1966:4), får förbundet anföra följande.

Huvuddelen av betänkandet berör taxering av en- och tvåfamiljsfastigheter. Betänkandet utmynnar i förslag om varierande intäktprocent beträffande dessa fastigheter. Vad utredningen i detta hänseende föreslagit torde få bedömas ur andra synpunkter än dem förbundet har att företräda. Vid sådant förhållande anser sig förbundet i förevarande del böra begränsa sitt yttrande till att framföra några taxeringstekniska synpunkter.

Införande av schablonmetoder i deklara-tions- och taxeringshänseende har huvudsakligen förestavats av ett intresse att bereda deklaranter och taxeringsmyndigheter lättnad i deklara-tionsplik-tens fullgörande respektive granskningsarbetet. Schablonmetoden beträffande villafastigheter — såväl permanenta som andra — är för närvarande relativt enkel att tillämpa. Kompliceras metoden genom varierande intäktprocent, är det uppenbart att ett ökat arbete kommer att åsamkas taxeringsmyndigheterna, särskilt i första instans. I vissa storstadsdistrikt, där villafastigheter med höga taxeringsvärden företrädesvis finns, torde merarbetet rent av kunna förväntas bli betydande.

I betänkandet har ej föreslagits någon ändring av 47 § kommunalskattelagen i fråga om garantibelopp. Följden härav blir att beträffande villafastigheter med högre taxeringsvärde än 125.000 kronor två uträkningar får göras, en avseende intäkten och en vad beträffar garantibeloppet. Enligt nu gällande bestämmelser har man vad avser villafastigheter överhuvudtaget inte behövt vid taxeringen till kommunal inkomstskatt taga hänsyn till annat än garantibeloppet, som överensstämmer med intäktsbeloppet. Genomföres förslaget, måste man däremot vid sammanställningen till kommunaltaxeringen även upptaga det överskott, som kan uppkomma sedan det till statlig inkomstskatt fastställda beloppet å fastighetsbilagan minskats med garantibeloppet.

Om förslaget genomföres, blir det nödvändigt att nuvarande deklarationsbilaga 6 b ändras eller att en ny blankett tillskapas för sådana fastigheter, vars taxeringsvärde överstiger 125.000 kronor.

I fråga om under beskattningsåret nybyggda villor föreslår utredningen, att schablonmetoden tillämpas oavsett när under beskattningsåret villan färdigställts. Motsvarande beskattningsregel skulle gälla i fråga om flerfamiljsvilla, som ombyggt till en- eller tvåfamiljsvilla, och "schablonvilla" som omändrats till flerfamiljsvilla. För ett och samma beskattningsår skulle alltså — vilket utredningen också påpekar — för samma fastighet såväl schablonmetoden som den konventionella metoden komma att tillämpas. Enligt förbundets mening skulle den föreslagna beskattningsregeln så avsevärt komplicera förfarandet såväl för deklaramannen som för taxeringsmyndigheterna, att det kan ifrågasättas om en sådan ändring av gällande bestämmelser bör ge-

nomföras. Två deklarationsbilagor skulle få upprättas, en för tiden före och en för tiden efter byggnadens färdigställande.

Vad betänkandet i övrigt innehåller föranleder inte särskild erinran från förbundets sida. Förbundet vill särskilt tillstyrka förslaget, att den för bostadsföreningar och bostadsaktiebolag tillämpliga schablonregeln för inkomsträkningen av annan fastighet skall gälla även för sådana garageföreningar och föreningar för andra gemensamhetsanläggningar, vars lokaler används för medlemmarnas eller delägarnas personliga räkning. Förslaget i denna del innebär en klar förenkling.

Föreningen Jämtlands läns taxeringsnämndsordförande och kronoombud

höll sitt årsmöte den 13 maj 1966 i Landskontorets sessionssal, Östersund. Förhandlingarna leddes av v. ordföranden, häradskrivaren Evert Eriksson. Vid mötet beviljades styrelsen och kassören ansvarsfrihet för 1965 års förvaltning.

Till styrelse för år 1966 utsågs förste länsnotarien Bengt Danielsson, ordförande, häradskrivaren Evert Eriksson, vice ordförande, och kronokamreraren Tord Ödmark, sekreterare och kassaförvaltare, alla i Östersund, samt hemmansägaren Bengt Andersson i Stavre och lantbrukaren Henning Andersson i Lit, samtliga omvalda.

Till styrelsesuppleanter omvaldes nämndemannen Jonas Knutsson i Pilgrimstad och häradskrivaren Sven Wikander i Östersund.

Till revisorer utsågs taxeringsassistenterna Yngve Jönsson och Sven-Åke Svens-

son med taxeringsassistenten Reumert Lundemo och kansliskrivaren Mary Svensson som suppleanter, alla i Östersund (omvalda).

Att representera föreningen vid riksförbundets årsmöte under år 1966 utsågs ordföranden och sekreteraren. Vid förfall för någon av dem skulle styrelsen utse ersättare.

Mötet uppdrog åt styrelsen att i arvodessfrågan vidta lämpliga åtgärder.

Mötet beslöt att hos TOR anhålla, att TOR måtte hos Kungl. Maj:t hemställa, att TO och kronoombud numera tillkommande ersättning för resa med egen bil för deltagande i nämndsammanträde måtte utgå utan kostnadsjämförelse. Till motivering härav anfördes bl a följande:

Endast viss begränsad tid står till TO:s disposition för fullgörande av det krävande taxeringsuppdraget. Många åtar sig uppdraget som bisyssla och måste då utföra det mesta taxeringsarbetet på kvällar och

nätter. För dem känns det särskilt bittert, när spilltid uppstår och sådan måste i regel uppkomma, då egen bil inte används för resa till sammanträdesort. To medför nämligen oftast till sammanträdena tungt bagage (deklarationer i massor) och vid väntan på taxibil och tåg eller buss vid tåg- eller bussbyten uppstår i allmänhet betydande spilltid. — Vid sammanträden i närbelägna orter har användandet av egen bil dessutom den fördelen att övernattnings i hemmet möjliggöres i många fall, då TO eljest på grund av mindre goda förbindelser skulle nödgas övernatta på sammanträdesorten. Det bör också beaktas, att länsstyrelsernas granskning av TO:s reseräkningar skulle betydligt förenklas, om kostnadsjämförelse inte behövde ske. Det kan eventuellt ifrågasättas om de besparingar, som göras genom att kostnadsjämförelse verkställs, motsvarar omkostnaderna för det därpå nedlagda arbetet.

Obs! Tiden för TOR:s årsmöte är 13.00 och således ej 13.30 som ursprungligen angivits.